

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetun lain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annettua lakia muutettavaksi siten, että valtion ja kuntien välinen kustannustenjakotarkistus suoritettaisiin joka neljäs vuosi. Lakiin ehdotetaan myös lisättäväksi säännös, joka koskisi kunnan verotuloihin perustuvan tasauksen ja siirtymätasauksen sekä valtionosuuden välisen erotuksen perintää kunnalta siinä poikkeuksellisessa tilanteessa, että tasauksen määrä olisi valtionosuutta suurempi. Lisäksi ehdotetaan, että ennen vuotta 1993

aiheutuneiden sosiaali- ja terveydenhuollon käyttökustannusten valtionosuuden vuosille 1993—1997 jaksotettujen loppuerien vuodelle 1999 siirretty erä siirrettäisiin maksettavaksi vuonna 2000.

Esitys liittyy kustannustenjakotarkistusta ja vanhojen valtionosuuden erien maksatusta koskevien muutosten osalta valtion vuoden 1999 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 1999 alusta.

SISÄLLYSLUETTELO

	Sivu
ESITYKSEN PÄÄASIAALLINEN SISÄLTÖ	1
YLEISPERUSTELUT	3
1. Nykytila ja sen arviointi	3
1.1. Valtion ja kuntien välinen kustannustenjakotarkistus	3
1.2. Tasauserien ja valtionosuuden erotuksen perintä kunnalta	4
1.3. Aikaisemman valtionosuusjärjestelmän mukaiset loppuerät	4
2. Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset	4
3. Esityksen vaikutukset	5
3.1. Taloudelliset vaikutukset	5
3.2. Organisaatio- ja henkilöstövaikutukset	5
3.3. Vaikutukset eri kansalaisryhmien asemaan	5
4. Asian valmistelu	5
YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT	5
1. Lakiehdotuksen perustelut	5
2. Voimaantulo	6
LAKIEHDOTUKSET	
Laki sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetun lain muuttamisesta	7
LIITE	
Rinnakkaistekstit	8
Laki sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetun lain muuttamisesta	8

YLEISPERUSTELUT

1. Nykytila ja sen arviointi

1.1. Valtion ja kuntien välinen kustannustenjakotarkistus

Sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetun lain 18 §:ssä säädetään valtion ja kuntien välisen kustannustenjaon säilyttämisestä. Pykälän 1 momentin nojalla kunnallisen sosiaali- ja terveydenhuollon kustannukset jakautuvat kuntien ja valtion kesken siten, että kuntien osuus lain mukaisista kustannuksista on 75,8 prosenttia ja valtion osuus 24,2 prosenttia. Pykälän 3 momentin nojalla kustannustenjako selvitetään joka toinen vuosi (tarkistusvuosi). Jos toteutunut kustannustenjako koko maan tasolla laskettuna tarkistusvuotta edeltävänä vuonna poikkeaa 1 momentin mukaisesta tilanteesta, on valtionosuuksien määrä tarkistettava siten, että kustannustenjako palautuu 1 momentin mukaiselle tasolle tarkistusvuotta seuraavan vuoden alusta. Jos tarkistusvuotta edeltävän vuoden tiedot eivät tällöin ole käytettävissä, käytetään tätä edeltävän vuoden tietoja.

Voimassa olevan pykälän nojalla kustannustenjako tulisi selvittää ensimmäisen kerran vuonna 1998, joka on tarkistusvuosi. Toteutunut kustannustenjako selvittäisiin vuoden 1997 tai vuoden 1996 tietojen perusteella ja tarvittavat tarkistukset tehtäisiin vuoden 1999 talousarvion yhteydessä. Menettely ei ole mahdollinen ensimmäisen tarkistusvuoden 1998 osalta, koska tällöin ei vielä voida saada uuden valtionosuusjärjestelmän ajalta olevia vertailutietoja tarkistuksen pohjaksi. Vuoden 1999 talousarvioesityksen valmisteluajataulu huomioon ottaen valtion ja kuntien välistä kustannustenjakoselvitystä tehtäessä viimeisimmät käytettävissä olevat kuntien ja kuntayhtymien talous- ja toimintatilastotiedot ovat vuodelta 1996 eli ajalta ennen vuoden 1997 alusta toteutettua valtionosuusmuutosta.

Valtion ja kuntien välistä kustannustenjakoa koskeva tarkistus joka toinen vuosi on myös ristiriidassa muiden hallinnonalojen valtionosuussäännösten perusteella noudatettavan aikataulun kanssa. Kuntien valtion-

osuuslain (1147/1996) 6 §:n 2 momentin perusteella kustannustenjaon tarkistaminen on säädetty tehtäväksi joka neljäs vuosi. Viimeksi mainitun momentin nojalla kustannustenjaon kehitys selvitetään koko maan tasolla ja kokonaisuudessaan valtion ja kuntien välillä. Tehtäväkohtaisten valtionosuuksien tai niiden määräytymisen perusteena olevia keskimääräisiä markkamaariai tai laskennallisia kustannuksia tarkistetaan selvitysten edellyttämällä tavalla joka neljäs vuosi (tarkistusvuosi) siten kuin sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetussa laissa (733/1992) sekä opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetussa laissa (635/1998) säädetään.

Sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetun lain 18 §:ää koskeneessa hallituksen esityksessä (HE 149/1996 vp) esitettiin, että kustannustenjako selvittäisiin joka neljäs vuosi. Hallituksen esityksen johdosta annetussa eduskunnan hallintovaliokunnan mietinnössä 24/1996 ehdotettiin kuitenkin pykälää muutettavaksi, jotta sosiaali- ja terveystoimeen myönnettävien valtionosuuksien suuruutta määrittelevien perusteiden seuranta voitaisiin nopeuttaa. Tätä pidettiin tarpeellisena erityisesti siksi, että kuntien tehtävissä katsottiin tapahtuneen merkittäviä muutoksia muun muassa päivähoitovelvoitteen laajenemisesta ja työtömyysturvaetuuksien muutoksista johtuen. Hallintovaliokunnan mukaan kuntien valtionosuuksia arvioitaessa pitää ehdotettua nopeammin voida ottaa huomioon paitsi lähivuosina tapahtuva väestön ikärakenteen muutos myös työllisyyden kehitys ja sen vaikutukset maan sisäiseen muuttoliikkeen.

Joka toinen vuosi tehtävää kustannustenjakotarkistusta ei voida kuitenkaan erityisesti perustella sillä, että sosiaali- ja terveydenhuollon valtionosuusjärjestelmä edellyttäisi nopeampia muutoksia sosiaali- ja terveydenhuollon valtionosuuden suuruutta määritteleviin perusteisiin. Valtionosuustehtävien laajuuden ja laadun muutokset otetaan huomioon kustannustasossa, jos ne aiheutuvat asianomaista valtionosuustehtävää koskevasta laista tai asetuksesta, lakiin tai asetukseen

perustuvasta valtion viranomaisen määräyksestä, valtakunnallisesta suunnitelmasta taikka valtion talousarviosta. Lisäksi useat kuntien olosuhteissa tapahtuvat muutokset, esimerkiksi alle kouluikäisten lasten määrän lisääntyminen, tulee automaattisesti huomioon otetuksi valtionosuuden määräytymisperusteiden kautta.

1.2. Tasauserien ja valtionosuuden erotuksen perintä kunnalta

Valtionosuuksia tasataan kuntien verotulojen perusteella. Jos kunnan laskennallinen verotulo asukasta kohden ylittää säädetyn tasausrajan, vähennetään kunnan valtionosuuksista kuntien valtionosuuslain 7 §:n 2 momentin nojalla markkamäärä, joka on 40 prosenttia kunnan asukasta kohden laskettujen laskennallisten verotulojen ja tasausrajan erotuksesta, kuitenkin enintään 15 prosenttia kunnan laskennallisesta verotulosta (tasausvähennys).

Kuntien valtionosuuslain 17 §:n 2 momentin nojalla verotuloihin perustuvat valtionosuuksien tasaukset kohdistetaan tämän lain, sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetun lain sekä opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun lain mukaisiin valtionosuuksiin siinä suhteessa kuin niiden valtionosuusmäärärahat ovat talousarviossa. Pykälän 3 momentissa on säädetty tilanteesta, jossa jonkin hallinnonalan valtionosuus ei riitä negatiivisten tasauserien kattamiseen. Tällöin valtionosuusviranomaisen tai asianomainen muu ministeriö perii erotuksen kunnalta.

Kuntien valtionosuuslain 31 §:ssä on edelleen säädetty siirtymätasauksesta, jolla tasataan vuosina 1997—2001 valtionosuusjärjestelmän muutoksen vaikutuksia. Pykälän 4 momentin nojalla siirtymätasauksen maksamisesta ja kohdentumisesta on voimassa, mitä 17 §:ssä säädetään verotuloihin perustuvasta valtionosuuksien tasauksesta. Näin ollen kunnan verotuloihin perustuvan tasauksen ja siirtymätasauksen yhteismäärä voi olla negatiivinen ja kunnan valtionosuutta suurempi, jolloin erotus peritään kunnalta edellä mainitulla tavalla.

Sosiaali- ja terveydenhuollon valtionosuudet ovat vuonna 1998 Espoon ja Kauniaisten osalta jääneet tasausvähennyksiä pienemmiksi, jolloin erotus on jouduttu perimään takaisin näiltä kunnilta. Sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta

annettuun lakiin ei sisälly erityistä perintää koskevaa säännöstä näissä tilanteissa. Koska perittävä määrä voi yksittäistapauksessa nousta suhteellisen korkeaksi ja perintämenettelyä sovelletaan todennäköisesti lähivuosina yhä useampiin kuntiin, olisi asiasta selvintä säätää laissa.

1.3. Aikaisemman valtionosuusjärjestelmän mukaiset loppuerät

Sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetun lain 46 §:n 1 momentin mukaan ennen lain voimaantuloa syntyneisiin käyttökustannuksiin suoritettavat valtionosuuden loppuerät maksetaan kunnille ja kuntayhtymille vuosittain tasasuuruksina erinä vuosina 1993—1997. Näin jaksotetuista loppueristä maksetaan vuoden 1994 erä kuitenkin voimassa olevan säännöksen perusteella vasta vuonna 1999.

Edellä mainittuja jaksotettavia loppueriä ovat vuoden 1992 loppuun saakka voimassa olleen aikaisemman sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetun lain (677/1982) mukaisen toiminnan käyttökustannuksiin suoritettavat valtionosuuden loppuerät. Loppuerien maksatus perustuu siihen, että kuntien ja kuntayhtymien saamat valtionosuuden ennakot ovat olleet pienemmät kuin toteutuneet kustannukset.

2. Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

Valtion ja kuntien välinen kustannustenjakotarkistus ehdotetaan edellä mainituin perustein jatkossa tehtäväksi joka neljäs vuosi, jolloin menettely vastaisi kuntien yleistä valtionosuutta ja siinä tehtävää vastaavaa tarkistusta koskevaa aikataulua.

Lakiin ehdotetaan lisättäväksi säännökset, jotka koskisivat kuntien verotuloihin perustuvan tasauksen ja siirtymätasauksen perintää valtiolle siltä osin kuin näiden määrä ylittäisi kunnan valtionosuuden. Perinnässä on tarkoituksena noudattaa soveltuvin osin samoja periaatteita kuin positiivisten verotulotasausten maksamisessa. Koska sosiaali- ja terveydenhuollon valtionosuudet ja vastaavasti niihin kohdistuvat tasauserat voivat olla yksittäistapauksessa suuria, myös takaisin perittävän erotuksen määrä voi nousta suhteellisen suureksi. Tällä perusteella erotus jaksotettaisiin periaatteessa tasasuuruksiin

kuukausieriin, jotka perittäisiin pääsääntöisesti viimeistään kunkin kuukauden 11. päivänä. Tämä menettely vastaisi jo vuonna 1998 noudatettua käytäntöä. Perittävän erotuksen pienuuden johdosta tai muusta erityisestä syystä asianomainen ministeriö voisi kuitenkin päättää edellä mainitusta poikkeavista maksueristä.

Valtion vuoden 1999 talousarvioesitykseen liittyen ehdotetaan, että ennen vuotta 1993 aiheutuneiden sosiaali- ja terveydenhuollon käyttökustannusten valtionosuuden vuosille 1993—1997 jaksotettujen loppuerien vuodelle 1999 siirretty erä siirrettäisiin maksettavaksi vuonna 2000.

3. Esityksen vaikutukset

3.1. Taloudelliset vaikutukset

Valtion ja kuntien välisen kustannustenjaon tarkistaminen joka neljäs vuosi merkitsee sitä, ettei tarkistusta tehtäisi vuonna 1998. Tarkistuksen lykkäämisellä on taloudellisia vaikutuksia. Koska kustannustenjakotarkistusta varten tarvittavia vertailutietoja ei kuitenkaan perusteluissa esitetystä syystä johdun voida saada, ei vaikutuksen suuruuttaan voida tarkemmin arvioida.

Kuntien verotuloihin perustuvan tasauksen ja siirtymätasauksen sekä valtionosuuden välisen erotuksen takaisin perimistä koskeva säännös merkitsee nykyisen käytännön kirjaamista lakiin. Säännöksellä ei ole taloudellisia vaikutuksia.

Ennen vuotta 1993 aiheutuneiden sosiaali- ja terveydenhuollon käyttökustannusten valtionosuuden vuosille 1993—1997 jaksotettu-

jen loppuerien vuodelle 1999 siirretyn erän siirtäminen maksettavaksi vuonna 2000 aiheuttaa kunnille ja kuntayhtymille noin 66 miljoonan markan tulojen lykkäytymisen yhdellä vuodella.

3.2. Organisaatio- ja henkilöstövaikutukset

Ehdotuksilla ei arvioida olevan organisaatio- tai henkilöstövaikutuksia.

3.3. Vaikutukset eri kansalaisryhmien asemaan

Ehdotukset eivät sisällä muutoksia aineelliseen sosiaali- ja terveyspalveluja koskevaan lainsäädäntöön tai kuntien velvoitteisiin eikä myöskään valtionosuuden määräytymisperusteisiin eikä niillä arvioida olevan vaikutuksia eri kansalaisryhmien asemaan.

4. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu sosiaali- ja terveysministeriössä virkatyönä.

Valtion ja kuntien väliseen kustannustenjakotarkistukseen sekä tasauserien ja valtionosuuden erotuksen perintään liittyvät muutosehdotukset ovat olleet esillä kunnallistalouden ja -hallinnon neuvottelukunnan valtionosuusjaostossa selvitettäessä vuoden 1999 talousarvioesitykseen liittyviä lakiesityksiä. Tällöin on todettu, ettei näitä ehdotuksia ole tarpeen erikseen käsitellä neuvottelukunnassa. Vuoden 1994 valtionosuuden loppuerien maksatuksen siirtämistä koskeva ehdotus liittyy valtion vuoden 1999 talousarvioesitykseen.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotuksen perustelut

18 §. *Kustannustenjaon säilyttäminen.* Pykälän 3 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että valtion ja kuntien välinen kustannustenjakotarkistus suoritettaisiin joka neljäs vuosi. Voimaantulosäännöksen perusteella ensimmäinen kustannustenjako selvitettäisiin vuonna 2000, koska voimassa oleva järjestelmä on tullut voimaan vuoden 1997 alusta. Tällöin menettelyn aikataulutus vastaisi

muiden hallinnonalojen valtionosuusjärjestelmissä noudatettavaa menettelyä.

19 §. *Tasauserien ja valtionosuuden erotuksen periminen.* Aiemmin kumotun pykälän tilalle ehdotetaan lisättäväksi uusi pykälä, jossa säädettäisiin kunnan verotuloihin perustuvan tasauksen ja siirtymätasauksen sekä valtionosuuden erotuksen perinnästä siinä poikkeuksellisissa tapauksessa, että kyseisten tasausvähennysten määrä olisi suurempi kuin kunnan valtionosuus. Erotus

tulisi pääsääntöisesti maksaa kuukausittain tasasuuruksina erinä viimeistään kunkin kuukauden 11. päivänä. Perintäpäivä olisi tällöin sama kuin valtionosuuksien maksupäivä.

Asianomainen ministeriö voisi erotuksen pienuuden tai muun erityisen syyn perusteella päättää siitä, että erotus perittäisiin normaaleista kuukausieristä tai eräpäivistä poiketen. Määrältään pientä, esimerkiksi muutamien tuhansien markkojen erotusta ei olisi tarkoituksenmukaista jakaa kuukausieriin, vaan esimerkiksi yhteen tai kahteen erään. Normaalia eräpäivästä voitaisiin puolestaan poiketa esimerkiksi vuoden ensimmäisen erän osalta. Koska päätös erotuksen perimisestä voidaan usein tehdä vasta kalenterivuoden lopussa, sitä ei aina ehdittäisi lähettää tiedoksi kohtuullisessa ajassa ennen tammikuun 11. päivää.

46 §. *Aikaisempien säännösten soveltaminen.* Ehdotuksen mukaan kunnille ja kuntayhtymille ennen vuotta 1993 aiheutuneiden sosiaali- ja terveydenhuollon käyttökustannusten valtionosuuden vuosille 1993—1997

jaksotettujen loppuerien vuodelle 1999 siirretty erä siirrettäisiin maksettavaksi vuonna 2000.

Voimaantulosäännös. Tarkoituksena on, että laki tulisi voimaan vuoden 1999 alusta. Lakiehdotuksen 18 §:ssä tarkoitettu kustannustenjakotarkistusta selvitettäisiin ensimmäisen kerran vuonna 2000, mikä vastaisi muiden hallinnonalojen valtionosuusjärjestelmien kustannustenjaon tarkistusaikataulua.

2. Voimaantulo

Ehdotetut kustannustenjakotarkistusta ja vanhojen valtionosuuksien loppuerien mak-
satusta koskevat muutokset liittyvät valtion vuoden 1999 talousarvioesitykseen ja lakiehdotus on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä. Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta 3 päivänä elokuuta 1992 annetun lain (733/1992) 18 §:n 3 momentti ja 46 §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 18 §:n 3 momentti laissa 1150/1996 ja 46 §:n 1 momentti laissa 1414/1997, sekä

lisätään lakiin siitä mainitulla lailla 1150/1996 kumotun 19 §:n tilalle uusi 19 § seuraavasti:

18 §

Kustannustenjaon säilyttäminen

Kustannustenjako selvitetään joka neljäs vuosi (tarkistusvuosi). Jos toteutunut kustannustenjako koko maan tasolla laskettuna tarkistusvuotta edeltävänä vuonna poikkeaa 1 momentin mukaisesta tilanteesta, on valtionosuuksien määriä tarkistettava siten, että kustannustenjako palautuu 1 momentin mukaiselle tasolle tarkistusvuotta seuraavan vuoden alusta. Jos tarkistusvuotta edeltävän vuoden tiedot eivät tällöin ole käytettävissä, käytetään tätä edeltävän vuoden tietoja. Kustannustenjaon selvityksen yhteydessä voidaan muuttaa valtionosuuden määräytymisperusteiden keskinäistä painotusta vastaamaan palvelujen tarpeessa tapahtuneita muutoksia.

19 §

Tasauserien ja valtionosuuden erotuksen periminen

Jos kunnalle käyttökustannuksiin tämän lain mukaan myönnetty valtionosuus on pie-

nempi kuin siitä kuntien valtionosuuslain 17 §:n 2 momentin ja 31 §:n 4 momentin mukaisesti vähennettävät markkamäärät, kunnan tulee maksaa erotus valtiolle. Erotus peritään tasasuuruksina erinä viimeistään kunkin kuukauden 11. päivänä, jollei asianomainen ministeriö erotuksen pienuuden tai muun erityisen syyn perusteella toisin päättä.

46 §

Aikaisempien säännösten soveltaminen

Kustannuksiin, jotka ovat syntyneet ennen tämän lain voimaantuloa, suoritetaan valtionosuus tämän lain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaisesti. Ennen tämän lain voimaantuloa syntyneisiin käyttökustannuksiin suoritettavat valtionosuuden loppuerät maksetaan kuitenkin vuosittain tasasuuruksin erin vuosina 1993—1997. Näin jaksetuista loppueristä maksetaan vuoden 1994 erä kuitenkin vasta vuonna 2000.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 1999.

Lain 18 §:ssä tarkoitettu valtion ja kuntien välinen kustannustenjako selvitetään ensimmäisen kerran vuonna 2000.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 2 päivänä lokakuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri Terttu Huttu-Juntunen

Laki

sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta 3 päivänä elokuuta 1992 annetun lain (733/1992) 18 §:n 3 momentti ja 46 §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 18 §:n 3 momentti laissa 1150/1996 ja 46 §:n 1 momentti laissa 1414/1997, sekä
lisätään lakiin siitä mainitulla lailla 1150/1996 kumotun 19 §:n tilalle uusi 19 § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

18 §

Kustannustenjaon säilyttäminen

Kustannustenjako selvitetään joka toinen vuosi (tarkistusvuosi). Jos toteutunut kustannustenjako koko maan tasolla laskettuna tarkistusvuotta edeltävänä vuonna poikkeaa 1 momentin mukaisesta tilanteesta, on valtionosuuksien määriä tarkistettava siten, että kustannustenjako palautuu 1 momentin mukaiselle tasolle tarkistusvuotta seuraavan vuoden alusta. Jos tarkistusvuotta edeltävän vuoden tiedot eivät tällöin ole käytettävissä, käytetään tätä edeltävän vuoden tietoja. Kustannustenjaon selvityksen yhteydessä voidaan muuttaa valtionosuuden määräytymisperusteiden keskinäistä painotusta vastaamaan palvelujen tarpeessa tapahtuneita muutoksia.

Kustannustenjako selvitetään joka neljäs vuosi (tarkistusvuosi). Jos toteutunut kustannustenjako koko maan tasolla laskettuna tarkistusvuotta edeltävänä vuonna poikkeaa 1 momentin mukaisesta tilanteesta, on valtionosuuksien määriä tarkistettava siten, että kustannustenjako palautuu 1 momentin mukaiselle tasolle tarkistusvuotta seuraavan vuoden alusta. Jos tarkistusvuotta edeltävän vuoden tiedot eivät tällöin ole käytettävissä, käytetään tätä edeltävän vuoden tietoja. Kustannustenjaon selvityksen yhteydessä voidaan muuttaa valtionosuuden määräytymisperusteiden keskinäistä painotusta vastaamaan palvelujen tarpeessa tapahtuneita muutoksia.

19 §

Tasauserien ja valtionosuuden erotuksen periminen

Jos kunnalle käyttökustannuksiin tämän lain mukaan myönnetty valtionosuus on pienempi kuin siitä kuntien valtionosuuslain 17 §:n 2 momentin ja 31 §:n 4 momentin mukaisesti vähennettävät markkamäärät, kunnan tulee maksaa erotus valtiolle. Erotus peritään tasasuuruksina erinä viimeistään kunkin kuukauden 11. päivänä, jollei asianomainen ministeriö erotuksen pienuuden tai muun erityisen syyn perusteella toisin päättä.

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

46 §

Aikaisempien säännösten soveltaminen

Kustannuksiin, jotka ovat syntyneet ennen tämän lain voimaantuloa, suoritetaan valtionosuus tämän lain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaisesti. Ennen tämän lain voimaantuloa syntyneisiin käyttökustannuksiin suoritettavat valtionosuuden loppuerät maksetaan kuitenkin vuosittain tasasuuruisin erin vuosina 1993—1997. Näin jaksotetuista loppueristä maksetaan vuoden 1994 erä kuitenkin vasta vuonna 1999.

46 §

Aikaisempien säännösten soveltaminen

Kustannuksiin, jotka ovat syntyneet ennen tämän lain voimaantuloa, suoritetaan valtionosuus tämän lain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaisesti. Ennen tämän lain voimaantuloa syntyneisiin käyttökustannuksiin suoritettavat valtionosuuden loppuerät maksetaan kuitenkin vuosittain tasasuuruisin erin vuosina 1993—1997. Näin jaksotetuista loppueristä maksetaan vuoden 1994 erä kuitenkin vasta vuonna 2000.

*Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 1999.*

*Lain 18 §:ssä tarkoitettu valtion ja kuntien
välinen kustannustenjakso selvitetään en-
simmäisen kerran vuonna 2000.*

*Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan
ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin
toimenpiteisiin.*
